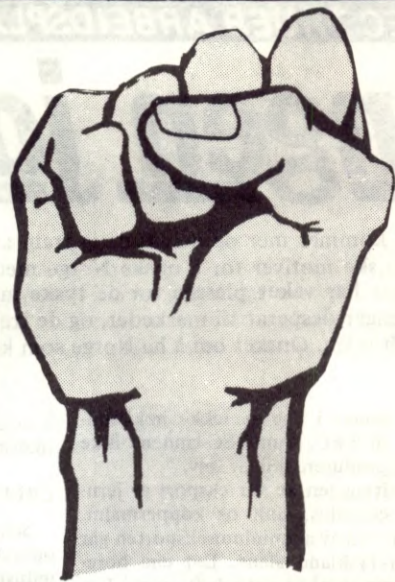


# KAMP MOT EEC OG DYRTID



UTGITT AV ARBEIDERKOMITEEN MOT EEC OG DYRTID. NR. 4-1971. KR. 0,50.

## EEC TRUER ARBEIDSPLASSENE

I sin propaganda klager regjeringen Bratteli over EEC-motstandernes svartmaling av Norges stilling innenfor et utvidet Fellesmarked. Isteden forsøker de å fortelle om hvor alvorlig det vil være å ikke ha »medbestemmelses»-rett over utviklingen i Europa.

Aftenposten slår fast 27/10: »Valutakrisen kan føre til depresjon» og »det er allerede tydelige tegn på økonomisk avslapping i Vest-Europa ...». Det er dyrtid, millioner går arbeidsløse, og utsiktene er mørke i Brattelis drømmeland, men det vil de nødig fortelle.

Det er nå på tide å rope et ganske kraftig varsko til påstanden om at arbeidsplassene er så sikre hvis vi kommer inn i EEC. Denne påstanden er grunnløs og forvrenger bildet totalt. EEC er

fortsettelse side 2



Bare en forsmak: Vestfossen Cellulosefabrikk

## England til EEC med 900'000 arbeidsløse

Tvert imot folkeviljen i England tvinger Heath gjennom EEC-vedtak i Underhuset. Willoch og EEC-aktivistene roper ut at nå må det være klart at Norge må med. En skulle nærmest tro at dette var nye store gaver til oss. Sannheten er imidlertid en ganske annen.

Selv de mest innbitte EEC-tilhengere vet utmerket at det aldri her det vært snakket om noe norsk medlemskap overhodet uten at Englands stilling var klar. Vi er enige med Haugestad og Borten når de slår fast at EEC-motstanden hele tida har bygget på en situasjon der en måtte anta at England gikk med.

Aftenpostens gallupsvindel har forsøkt å gjøre dette til et avgjørende spørsmål, »det avgjørende for norsk medlemskap» etc. Nå følger EEC-avisene opp og prøver å si at dette var »gjennombrudd».

Febrilsk prøver de å utnytte og blåse opp en hending som vi alle vet hele tida har blitt tatt som sjølsagt.

I 1962 måtte selv de ivrigste EEC-tilhengere bare kaste tanken på medlemskap overbord da det ble klart at England ikke kom med. Det som skjer nå er derfor et forsøk på svindel med de faktiske forhold, og det skal vi huske på når nye argumenter dukker opp fra den kanten.

NYE 930 000 ARBEIDSLØSE I EEC

At England nå går med betyr at over 900 000 nye arbeidsløse blir å finne innenfor det EEC vi inviteres til. Det betyr også at et land med over 10 % prisstigning siste år, og med en trålerflåte som nå venter på å rasere norske fiskebanker er klare for »felleskapet».

## ARBEIDERKOMITEEN MOT EEC OG DYRTID

vil gjennomføre disse fire tiltakene og oppfordrer alle EEC-motstandere til å arbeide for dem.

- En omfattende underskriftsaksjon for å kreve at folkeavstemninga må være: JA eller NEI til fullt medlemskap i EEC, og resolusjoner mot forlovelsespakten.
- Intensivere spredning av materiale mot EEC, spesielt om den truselen EEC er for norske arbeidsplasser og om dyrtida i EEC.
- Arbeide for å møte forhandlingsresultatet – og den forlovelsespakten som skal skrives under da – med breie aksjoner, politiske demonstrasjoner og politiske streiker.
- Holde prøveavstemninger om EEC på flest mulig steder over hele landet. På arbeidsplasser, skoler, universitet og i boligstrøk.

Norge klarer seg utenfor  
SIDE 4

Krise i EEC  
SIDE 2

Statsbudsjettet  
BAKSIDEN

# Ingen jobb er sikker

Det kommer mer og mer tydelig fram at EEC-landene har alt annet enn idealistiske motiver for å ønske Norge med i EEC. Snakket om et «forent Europa» har veket plassen for de tyske monopolenes økonomiske behov. De trenger desperat til markeder, og de trenger de norske natur-ressursene, spesielt oljen. Ønsket om å ha Norge som koloni skinner igjennom.

Norge leverer i dag en rekke nøkkelråstoffer til EEC, som EEC-landene ikke klarer å produsere nok av selv.

Hovedtyngden av vår eksport av jernmalm, svovelkis, sink og koppermalm, mer enn 1/3 av aluminiumseksporten går til Vest-Tyskland alene. Det ene borehullet som til nå er satt i drift i vår del av Nordsjøen produserer mer enn resten av Vest-Europa tilsammen. EEC er imperialistenes nøkkel for å kunne sikre seg varig kontroll med disse herlighetene.

I næringslivets aviser, f. eks. Aftenposten, snakkes det åpent om hvor meget «lurere» det er å føre den norske oljen direkte til England eller Ruhr i rørledninger. Da slipper en den «dyre» omveien om Norge – som heller ikke har bruk for all denne oljen. Ikke rart at de vest-tyske monopolene er ivrige. For norske arbeidsfolk er dette en trusel om

å ta både arbeidsplassene og våre naturrikdommer fra oss.

## CREDITBANKEN BLIR SMÅGUTT I EEC

Seks europeiske storbanker som har opprettet samarbeide og som eier store industrikjeder, har en samlet forvaltningskapital som er 11–12 ganger større enn det norske statsbudsjettet. Ved EEC-medlemskap åpnes Norge for dem.

De konkrete planer som foreligger om Europabedrifter, betyr enkelt og greit at norsk eksport-industri vil bli kjøpt opp eller vil lide en hurtig død.

For norske lønsmottakere som ikke blir gående ledig i første omgang, såkalte «sikre» arbeidsplasser, vil EECs frie arbeidsmarked være en konstant trusel. For da vil det minste tegn på usikre forhold og dårlig profitt kunne medføre

import av fremmedarbeidere som selger arbeidskraften sin billigere. Våre hjemlige slagord om *demokrati i hverdagen* og *trivsel på arbeidsplassen* vil havne i EECs museum for morsomme, men unyttige påfunn. Deler av den norske arbeiderklassen vil få problemer nok med å lære seg tysk når «formidlingen» henviser dem til det tyske riket for å få jobb.

Konklusjonen er at bare en håndfull norske bedrifter vil tjene på EEC-medlemskap. Ikke engang disse vil være sikre på å bli i norske hender særlig lenge. Hardest rammet blir den norske arbeiderklassen. Det den har brukt krefter på å irtide for å oppnå, vil med ett slag bli fratrukket den. Arbeidsledighet bortearbeid, faglige tvangslover og synkende reallønn er det som venter i Brussel. Skal vi slutte oss til hæren av arbeidsløse? Skal vi reise over landegrensene slik belgiske kamerater gjør for å få arbeid? Skal vi få anti-streike lover som innebærer fengsel hvis vi må gå ut i en «ulovlig» streik, slik det engelske forslaget er? Skal vi gå ned i reallønn slik vest-tyske arbeidere nå gjør? Dette nevner aldri Bratteli med ett ord, men dette er konsekvensene av EEC-medlemskap!



tyske arbeidere demonstrerer

## EEC TRUER...

fortsettelse fra side 1

## 10 mill. fremmedarbeidere

I Europa, hovedsakelig innenfor EEC, finnes det i dag over 10 millioner fremmedarbeidere. Antallet har økt sterkt de siste årene, og kommisjonen i Brussel vil øke importen av utenlandsk arbeidskraft ytterligere i årene framover.

I 1970 hadde en bruk for 900 000 nye arbeidere og EEC-kommisjonens prognoser regner med at 10 % av arbeiderne i EEC skal tvinges til å skifte jobb fram til 1980. Italia har vært hovedleverandør av ny arbeidskraft til den europeiske storkapitalen. I 1970 kom imidlertid bare 10 % av fremmedarbeiderne fra Italia. Regjeringens markedsutvalg forklarer dette med at «italienerne i synkende grad er villige til å ta særlig tungt eller smussutsatt arbeid».

Slike uttalelser avslører tydelig hvilke interesser som ligger bak EECs prinsipp om «fritt arbeidsmarked».

Hvilken glede har norske arbeidere av «rett» til å flytte til Ruhr eller Brussel? Det er tvert imot snakk om EEC-industriens rett og mulighet til å skaffe seg billig og flyttbar arbeidskraft.

## BREKKSTANG MOT FAGBEVEGELSEN

Fra EEC-monopolenes standpunkt er

det ikke likegyldig hva slags arbeidskraft de får. Arbeiderklassen i hvert enkelt land er organisert og har muligheter til å legge press bak lønnskravene. Fremmedarbeidere er vanskeligere å organisere, og lettere for storindustrien å true – f. eks. med hjemsending. Konkurransen om jobbene mellom fremmedarbeidere og landets egen arbeiderklasse vil umiddelbart svekke sjansene for å sikre lønnskrav. Det frie arbeidsmarkedet og importen av arbeidere til EEC fra u-land gjør det derfor mulig for EEC-monopolene å holde overskuddet desto større.

## ARME AV ARBEIDSLØSE

Er et resultat av denne politikken. Det er ikke slik at det er mangel på arbeidskraft i EEC-landa. Millioner går på gata der. I Nederland er det f. eks. 1,5 % registrerte arbeidsløse, mens fremmedarbeiderne utgjør 2 %. Fremmedarbeiderne skal tvert imot presse lønningene for alle arbeidere. De blir ansatt i de hardeste og

dårligst betalte jobbene. De kjenner ikke sine rettigheter og kan derfor ikke slåss for dem. Lav lønn, slum og ghettoer er resultatet.

I EEC er dette vanlig, i Norge har vi bare sett starten. Det dukker opp «leiefirmaer» som Herkules i Drammen. De leier ut tyrkere som lever på lav lønn og skyhøy husleie. Det gir raske gevinster til leiefirmaet og hushaiene.

## NORGE – I STARTEN

Til nå er det bare ca. 6000 egentlige fremmedarbeidere i Norge. I Oslo er over 30 % i Hotell og Restaurant fremmedarbeidere. EEC er et våpen for de norske industriere til å øke dette tallet. Det åpner for fri import av de millioner som alt er i andre EEC-land. Det betyr press på norske lønninger ned mot EEC-nivå, det betyr trusel om arbeidsløshet, det betyr svekking av streikevåpenet.

«Fritt» arbeidsmarked truer jobbene våre!

tvert imot en trusel mot alle norske arbeidsplasser. Riktignok er forholdene forskjellige for hver næring, og fra bedrift til bedrift. Det betyr bare at truselen er forskjellig, men alvorret er like stort for oss alle. Det er ingen såkalte sikre bedrifter.

For bønder og fiskere er saka klar. De norske bøndene må regne med å stå langt framme på lista over de millioner av bønder som skal vekk fra garden sin. Dette gjelder uansett de særordninger Treholt skryter av. En felles jordbrukspolitikk er ikke til å komme utenom, og den vil innen kort tid rasere det jordbruket vi har igjen.

Fiskerne skal «dele» arbeidsplass med EEC-trålerne. De skal dele leveranssted med dem, og vil få nye utenlandske foredlingsmonopoler av Findus-typen å stri med. Det har til nå ikke vært snakket om annet enn midlertidige særordninger for dem, og selv varige ordninger vil bli slutten for fiskerne når foredlingsbedriftene kan kjøpes opp. Snakket om å utsette hele fiskerisørpsmålet noen år betyr bare

at vi skal lures inn først, og dette er en dødslinje for fiskerne. I EEC kan de i beste fall håpe på jobb som trålergast en tid, inntil resten av fisken er utryddet av rovfisken.

For industriarbeiderne blir jobben truet på flere vis.

- o Folk som jobber i bedrifter som nå har beskyttelse for EEC-varer moter truselen om at bedriften skal bli konkurrert ut av EEC-konsern som nå er desperate på nye markeder.
- o Folk som jobber i eksport-industrien er heller ikke sikre når bedriftene i EEC åpnes for utenlandske oppkjøp. Går den bra er den en trusel mot de tross alt mye større konsernene på kontinentet som står fritt til å kjøpe opp, eventuelt nedlegge konkurrenter, slik vi alt nå ser tendenser til bl. a. i treforedling her hjemme.
- o Norske småbedrifter i EEC-sammenheng vil få revet vekk lånemulighetene når «stortyske banker kan overta banker her hjemme og strukturrasjonalisere provinsen Norge i EEC».
- o Mulighetene for å sikre arbeidsplassene blir ganske andre med et «fritt» arbeidsmarked der fremmedarbeidere kan poses inn for å presse ned lønningene. Kanskje betyr «friheten» vår frihet til å måtte ta jobb i Ruhrområdet.
- o Lønnsoppgjør med hele EEC, og et lederskipt for fagbevegelsen i Brussel tegner ikke særlig lyse utsikter for å kunne gjennomføre skikkelige lønnskrav.

Et EEC-medlemskap vil ikke bare forverre stillingen for noen få bedrifter. Det vil snu opp ned på situasjonen for alle arbeidsfolk, det er en politisk og økonomisk trusel mot oss alle. Planene om norsk EEC-medlemskap er ensbetydende med å selge landet vårt. Selge det på de betingelser som er streket opp i Romatraktaten. Det er bare selve prisen det forhandles om i Brussel, betingelsene er de fire frihetene: tollfrihet, fri etableringsrett, fritt arbeidsmarked og fri kapitalbevegelse. Det er disse fire frihetene som er en trusel mot våre jobber. Prætet om et sosialistisk Europa og en nødvendig utvikling er bare avledningsmanøvrer. Statsminister Heath var nok nærmere sannheten da han erklærte at det vi står overfor, er bygginga av det Europa verken Napoleon eller Hitler klarte.

# EEC: KRISE OG DYRTID

Ved juletid gikk AP-ledelsen og LO-sekretariatet i sin fellesuttalelse om EEC inn for medlemskap «for å sikre arbeidsplassene». Står det så bra til i EEC som regjeringen vil ha oss til å tro? Noen overskrifter fra europeisk presse viser det motsatte: «Masseavskjedigelser og korttidsarbeid i Italia» «Foran lavkonjunktur i Tyskland.» «Angst på børsen» etc.

## HVORFOR KRISE NÅ?

I slutten av 60-åra håvet de store konsernene i EEC inn kjempeprofitter. I Vest-Tyskland ble 1969 kalt jubelåret for profitt. I håp om enda større gevinster ble disse overskuddene kastet inn i bygging av nye fabrikker for å produsere mer. Volkswagen investerte f. eks. i 1970 for ca. 3 milliarder kr., Farbwerke Hoechst for ca. 4,8 milliarder kroner. Nå er det vansker med å få solgt alle varene fabrikkene produserer – folk har ikke råd fordi en voldsom prisstigning spiser opp lønningene.

Når situasjonen er slik vil ikke storkapitalen bygge ut fabrikkene, og i Vest-Tyskland sank f. eks. etterspørselen på maskiner med 14 % første halvår i år. Før har løsningen vært å eksportere – nå er også det vanskeligere enn før. Den vest-tyske marken er blitt skrevet opp, dvs. at vest-tyske varer blir dyrere å selge i utlandet. I tillegg forsøker flere land, spesielt USA å presse EEC-landene ytterligere ved

å legge en 10 % importavgift på alle varer som skal inn i USA.

Dermed raser de gyldne utsiktene sammen – profitten ser ut til å gå fløyten. Volkswagen som i 1969 hadde over 650 millioner kroner i reint overskudd, ser ut til å gå underskuddet i møte i år. Maskin-industrien i Vest-Tyskland hadde et fall i profitten på 35 % fra 1969 til 1970. Utlandet betyr mye for den mektigste EEC-makten Vest-Tyskland – 1/3 av industriproduksjonen eksporteres, og 9 % av eksporten går til USA. Akkurat nå er forholdet mellom EEC og USA dårligere enn noensinne og handelskrig truer. Derfor er den vest-tyske imperialismen mer presset enn før, fordi de kan bli viklet inn i en handelskrig. Og de regner med at krisa bare er i begynnelsen ennå.

## KRISE = KRISE FOR ARBEIDSFOLK

Monopolkonsernene velter disse dårlige tidene over på arbeidsfolk, og de gjør det på flere måter. I september lå tallet på arbeidsløse i

Vest-Tyskland på 147 000 – det er 51 % høyere enn ett år før. Allerede nå har ytterligere 73 bedrifter varslet full stopp innen nyttår, dette gir alene 14 000 til på gata. I tillegg til de ledige kommer en stadig økende gruppe som blir tvunget over på deltid, såkalt «korttidsarbeid». I Vest-Tyskland er nå hundretusener av arbeidere satt over på korttid.

Nå er over 400 000 uten arbeid i Frankrike. Det er en øking på 25 %. Frankrikes største stålverk, Wendersider, har nettopp sagt opp 12 000 mann, og nedlagt flere mindre stålverk.

Malmtransporten over Narvik har sunket med 30 % fordi Vest-Tyskland og England ikke kjøper så mye, stålproduksjonen går på redusert maskin. I Ruhr er det f. eks. nettopp varslet at ytterligere 8000 i stålindustrien skal over på korttidsarbeid. Arbeidsplassene er ikke sikre i EEC.

I Italia har krisa ført til over 1 million arbeidsløse. Også her er det masseoppsigelser og korttidsarbeid. Standard Telefon & Kabels «søsterkonsern» i Italia, Zanussi, har nå satt 1/3 av 30 000 ansatte på tvungent korttidsarbeid.

Regner vi med Storbritannia som står på trappa til EEC med over 900 000 ledige, så blir det nærmere

3 millioner arbeidsløse i Brattelis gyldne «fellesskap».

I tillegg kommer så 740 000 arbeidere som skal planmessig strukturrasjonaliseres vekk før 1980, og nærmere 5 millioner bønder som i samme tidsrom skal drives fra gårdene sine.

## DYRTID I EEC

Selv om millioner går på gata så øker prisene i EEC med rekordfart. Første halvdel av 1971 økte prisene mer enn de gjør på et helt år ellers – tabellen her gir den sannsynlige prisstigninga i år hvis tendensen fortsetter.

## FOLKET REISER SEG I EEC

Vi veit alle at bøndene i EEC har gjennomført svære aksjoner mot kommisjonen i Brussel i protest mot raseringa av bøndenes levekår. I Vest-Tyskland har arbeidsfolk gjennomført en rekke aksjoner mot korttidsarbeid og arbeidsløshet. 4000 arbeidere fra Klöckner-Werke og 3000 fra Stahlwerke Sudwestfalen demonstrerte nettopp mot korttidsarbeid og trusel om sparken.

I Italia har arbeiderne gjennomført en lang rekke streikeaksjoner de siste åra og protesterer mot korttidsarbeid som skjulte oppsigelser.

# Bekjemp EEC-budsjettet

Sjøl om de norske EEC-forhandlingene regnes å være sluttført i god tid før nyttår: er det i statsbudsjettet for 1972 bevilget omtrent 3,4 mill. kr. til «forhandlinger med EEC». Nå skal disse pengene mer enn noen sinne brukes til å finansiere regjeringens propaganda for EEC, den såkalte EEC-informasjon. Det foreslås en 20-dobling av bevilgningene til trykking av EEC-materiell. Likevel er dette småpenger i forhold til andre EEC-forberedende tiltak i statsbudsjettet. I fjor samla arbeidsfolk seg til en 15 min. generalstreik mot det budsjettet for mer dyrtid og EEC-forberedelser som regjeringa la fram. I år er alle disse tiltaka beholdt, og det er føyd til en rekke nye.

Regjeringa har nemlig funnet ut at det private konsumet skal ha økt så mye de siste åra (hvem har merka det?). Derfor varsler budsjettet en relativ nedgang i konsumet. Isteden vil de ha økt støtte til industrien. Støtten eierne av industrien får over statsbudsjettet vil øke med over 22 %. Men om industriene får mer, så får arbeidsfolk mindre, både absolutt og relativt. Verst går det ut over fiskerne som får 25 % mindre i fiskerisubsidier neste år.

Statens utgifter øker med 14,6 %. Samtidig vil de øke «inntektene» (skatter og avgifter etc.) med 15,8 %. Bratteli og hans EEC-venner i regjeringa sier dette ikke skal ramme arbeidsfolk. La oss se kort på det. Inntektsskatten vil øke neste år fordi priser og lønninger

stiger, mens reglene for skatteprosent er bestemt av inntekten i kroner, ikke av hva krona er verdt. Samla skatt på formue og inntekt skal øke med 36,4 %. Dette vil særlig ramme lønnsarbeidere, men også bønder, fiskere, små handelsfolk o.l. vil bli ramma.

Avgiftene til folketrygden skal øke voldsomt, det skal betales inn beløp som er 40,5 % høyere enn i år. Dette er ikke lenger bare «penger vi nyter godt av sjøl». Trygdefondene går mer og mer til å finansiere tvangsflytting, billige lån til industrien osv. Folketrygdavgifta brukes nå som en rein skattetype, rett og slett fordi det er lettere politisk å øke denne avgiften enn skattene. Økinga vil særlig ramme bønderne, fiskerne, småhandlere og småindustrien. Til tariffoppgjøret vil det også ganske sikkert bli brukt mot arbeidsfolks rettferdige lønnskrav at avgifta har økt — «så folk får 'lønnstillegg' når de blir gamle».

Avgifta vil særlig ramme distriktene, fordi det der er relativt mye arbeidere i forhold til kapitalen. For de svære bedriftene med mange maskiner betyr den ikke så mye, det er ikke folketrygd på maskiner.

Det blir altså det arbeidende folket, og i første omgang kanskje spesielt bønder og fiskere, som får betale for økingene. På den andre sida så er det storkapitalen som får nytte godt av de nye tiltaka, til sine EEC-investeringer, til økte tvangsflyttinger av folk, til å videreføre den politikken de la opp i fjor. Budsjettet vil virke til å påskynde

dyrtida. Vi kan regne med økende priser og husleier. Budsjettet legger opp til å finansiere oppkjøp av bedrifter og nedlegginger i større målestokk.

I Brussel sitter EEC-kommisjonen med ferdige planer for at statsbudsjettene skal ledes fra EEC, og at ganske detaljerte bestemmelser skal tas der før vi kan fordele smulene. Det betyr at hovedpostene blir bestemt i Brussel lenge for noen i Norge kan avgjøre det. Alt pratet om at vi kan legge opp til alle slags «særordninger» bare vi vil betale sjøl, er derfor reint oppspinn. Vi kan ikke engang sjøl bestemme over statsbudsjettet.

Dette budsjettet følger opp alle tidligere EEC-forberedelser, det setter i gang en rekke nye, bl. a. ved å sette mer fart i sammenslutninger og nedlegginger. Budsjettet legger også opp til at prisstoppen skal oppheves fra 15.11., mens lønstoppen skal beholdes. Situasjonen er nå at det åpnes for nye folkefiendtlige tiltak på løpende bånd. Flere steder har folk stilt krav om å avvise dette EEC-budsjettet.

På Universitetet i Oslo betyr budsjettet f. eks. at det bare er studie-plasser til halvparten av studentene, at hele universitetet rammes katastrofalt. Det legges opp til en stortilt tvangsrasjonalisering av hele skolesystemet. Derfor har det også blitt mottiltak. I Oslo streiket over 18 000 studenter og lærere 29/10, og over 5000 gikk i tog til regjeringbygget. I Mo i Rana, Svolvær og Tromsø har skoleelevene demon-

strert, og en rekke steder planlegges det aksjoner. Felles for alle stedene er at de som rammes ser budsjettet som et EEC-tiltak.

Vi mener at statsbudsjettet setter kniven på strupen for svære grupper av folket — og at det er nødvendig å reise aksjoner mot det. Det er også viktig å sette statsbudsjettet i sammenheng med EEC, fordi det er en EEC-forberedelse. Det styrker storindustrien, og det rammer folket

økonomisk. Det neste budsjettet er for året 1973. Får Bratteli det som han vil så skal dette bli vårt første budsjett i EEC. Det er intet som tyder på at det skal bli lettere å fremme krav der, eller følge dem opp med demonstrasjoner i Brussel. Det er viktig å sette alle krefter inn på å forhindre at vi kommer inn i EEC — det er nødvendig å knytte kampen mot statsbudsjettet sammen med kamp mot EEC.



## SENERPARTIET OM EEC

«Samtidig med at norsk EEC-presse raljerer over det angivelig urealistiske ved å utrede alternativer til norsk medlemskap i EEC, bringer man gravvalvorig til torvs likt og ulikt om hva det vil bety for vårt land å stå utenfor EEC. Siktemålet er bare så altfor tydelig: Folk skal skremmes inn i EEC på et panikkgrunnlag som får alt annet enn det saliggjørende medlemskap til å fortone seg som en ørken av arbeidsløshet, reduserte sosiale ytelser og barkebrød.»

Lederen viser videre til statssekretær Erik Ribu, som på 1. side i «Arbeiderbladet» skremmer med at 80 000 norske arbeidsplasser vil merke følgene hvis den frihandelsordning EEC har skissert overfor de ikke-medlemsskapsøkende land blir gjort gjeldende for Norge... «ikke den fjerneste antydning om de hundretusener av norske arbeidsplasser som vil merke de negative følgene av et norsk medlemskap.»

«Medlemskapsforkjempernes panikk er midlertid lett forståelig. Et edruelig overslag over alle sider ved EEC-regnskapet vil nemlig bli ganske annerledes balansert.»

Generalsekretæren i Senterpartiet, Per Magnar Arnstad, stiller i Dagbladet 8. oktober spørsmålet om det bevisst tas sikte på å «bygge opp en psykose i norsk opinion om vanskelighetene (i de hemmelighetsfulle forhandlingene i Brussel, vår merknad) for derved å utløse størst mulig velvilje til EEC når de norske særkrav blir oppfylt — for oppfylt blir de nok til slutt.» (Vår uth.)

Ja, det er en meget nøye sammenheng mellom det å skremme folk inn i EEC og det å skape en psykose av at «nå har EEC virkelig strukket seg langt for vår skyld».

Til Senterpartifolk vil vi si: La det ikke bli med korrekte påvisninger av EEC-aktivistenes taktikk. Kutt ut alle forvirrende talemåter om utredning av alternativer, og still det konsekvente kravet som både motstandsorganisasjonene og de fleste av Senterpartiets egne velgere støtter, nemlig NEI TIL EEC!

# Ingen vakling i kampen

I en pressemelding fra Arbeiderkomiteens landsutvalgsmøte i oktober blir det slått fast at «EEC er et angrep på norsk sjølråderett. Medlemskap vil innebære fremmed herredømme over landet, folk, naturressurser og produksjon. Det vil bety arbeidsløshet, svekking av fagbevegelsen, rasering av bygdene og økt dyrtid for hele det arbeidende folket. Folket vil bli utarmet og den nasjonale kulturen utslettet.»

EEC-imperialistene og den norske storkapitalen har store felles interesser i å få Norge inn i EEC, og de vil benytte alle nødvendige midler og triks for å klare det. Dette må EEC-motstanderne være klar over og innrette seg etter. Skal vi slå EEC-framstøtet tilbake, må vi unngå enhver vakling i kampen. Vi må ta lærdom av det som skjer i England, der parlamentet er i ferd med å føre landet inn i EEC, uten at det finnes en sterk organisert motstandsbevegelse som kan lede folkets kamp og ta i bruk de virkemidler som er nødvendige for å få politikerne til å handle i samsvar med folkeviljen.

## ENHET BLANT 2100 PÅ KONFERANSER

## POLITISKE STREIKER OG DEMONSTRASJONER MOT EEC!

Flere og flere EEC-motstandere innser at de breie, folkelige aksjoner — fra underskriftskampanjer til politiske streiker — må til i kampen mot EEC. Arbeiderkomiteens åpne konferanser i Oslo, som samlet fagorganiserte, studenter og skoleelever, kom fram til overveldende enhet om nødvendigheten av slike kampformer. Blant deltakerne på konferansene var hundrevis av medlemmer i Folkebevegelsen, og folk fra andre organisasjoner som går mot norsk EEC-medlemskap, som AUF og Noregs Mållag.

## EEC-FORKJEMPERNES TAKTIKK

EEC-forkjemperne, spesielt de i DNA/LO-ledelsen, har ført «vente og se»-taktikken ut i sin ytterste konsekvens. Mens EEC-forkjemp-

erne fritt utfolder seg i partiets og LOs presse, blir enhver reell motstand på grunnplanet forsøkt undertrykt. Møter og resolusjoner mot EEC blir mange steder bevisst sabotert, og på NEBB er Arbeiderkomiteen blitt forbudt. Vi skal «vente og se» på forhandlingsresultatet. At det ikke rokker en tøddel ved EECs folkefiendtlige karakter og Roma-traktatens prinsipper, forbigås i taushet. Meningen med dette er klar. Et «godt» forhandlingsresultat, sammen med skrekpropagandaen om isolasjon og arbeidsløshet hvis England og Danmark går inn og ikke Norge, skal splitte EEC-motstandere så mye at motstanden ikke blir slagkraftig. Samtidig er det meningen å knytte Norge enda nærmere EEC. Forhandlingene skal følges av en traktatfestet kontakt på alle plan i Brussel, «forlovelsespakten» med EEC.

## »NASJONEN MA IKKE SPLITTES.»

Forhandlingene i Brussel går mot slutten, og den organiserte EEC-

motstanden må styrkes raskt og kraftig hvis vi skal klare å slå tilbake EEC-framstøtene. Derfor kan det bare styrke våre fiender når høyresiden i Folkebevegelsen, representert av Haugestad og Borgen, retter hatske angrep mot andre EEC-motstandere, og samtidig trekker opp grensene for Folkebevegelsens aktivitet til «innenfor de til enhver tid lovlige former». I dag er politiske streiker og demonstrasjoner lovlige i Norge. Men i en tilspisset situasjon vil disse rettighetene være de første til å bli angrepet, og det er EEC-forkjemperne som bestemmer hva som er lovlig her i landet.

Utsagn fra de samme folkene om at «nasjonen ikke må splittes» og «vi skal tross alt leve sammen her i landet etter at avgjørelsen i EEC-

spørsmålet er tatt», forteller desuten at de ikke oppfatter situasjonen som den virkelig er. Nasjonen er allerede splittet i EEC-spørsmålet.

Storkapitalen og ledende EEC-forkjempere vil tjene på EEC-medlemskap, mens EEC for resten av folket truer levevilkårene og grunnleggende demokratiske rettigheter. EEC-forkjemperne kommer ikke til å sette «nasjonens enhet» foran sine interesser. Ideer om at EEC-motstanderne skal gjøre det, er undergangspolitikk for kampen mot EEC, og vi må derfor avvise dem skarpt. Stadig flere EEC-motstandere innser nødvendigheten av kompromissløs kamp mot EEC, og at vakling kan bli katastrofal. Vi håper at også Haugestad og Borgen innser det samme.



# Norge klarer seg utenfor

EEC-forkjemperne har hittil ikke turt å kjøre så hardt på argumentet om økonomisk ruin for landet om vi ikke kommer med i EEC. Under EEC-debatten i 1962-63 var dette hovedargumentet deres, men tida etterpå har jo vist at det på ingen måte holder. Sjøl Høyres utenriksminister Stray sa i fjor at det ikke vil være noen økonomisk katastrofe om forhandlingene om medlemskap bryter sammen. Men opinionen lar seg ikke overbevise av all »enhet i Europa»-svadaen. Så nå har vi fått nye

toner i pro-EEC-pressa. Vi fores på nytt med skremsler om at store deler av industrien vil få vansker med å selge varene sine og at Norge blir stående isolert i verden om vi ikke blir medlem av EEC. Dette er propaganda som ligger farlig nær opp til løgn.

## KYNISK I ARBEIDERBLADET

Fra 1959 til 69 økte vår eksport til EEC-land mer enn eksporten til EFTA utenom Norden. Tabellen viser det:

Norsk eksport	øking i % 1959-69	Andel av eksporten	
EFTA utenom Norden	127	23,4	22,2
Norden	291	17,2	28,0
EEC	150	26,4	27,6
Andre europeiske			
OECD-land	134	2,4	2,3
Ost-Europa	39	4,9	2,8
USA og Canada	83	11,2	8,5
Andre land	43	14,4	8,6
I alt	140	100,0	100,0

I 1969-70 økte eksporten mye mer til EEC enn til EFTA-landene. (Av eksportøkningen gikk 30 % til EEC og 14,5 % til EFTA). Tollmurene som omgir EEC er altså lette å trenge gjennom. Et oppslag i Arbeiderbladet (29/9) kunne fortelle at 50 000 arbeidsplasser i eksportindustriene er truet om vi står utenfor EEC. Dette er ikke annet enn kynisk skremselspropaganda, som vi nok får oppleve mer av i tida framover.

Sannheten er at de største monopolbedriftene, som står for mesteparten av vår eksport, ser med griske øyne på mulighetene som byr seg for dem i EEC: Vokse seg enda større og fylle opp pengesekkene i enda raskere tempo.

## ØKONOMISK VEKST – FOR ARBEIDSFOLK?

Landet som helhet vil få større økonomisk vekst i EEC, sier »Felleskaps»-tilhengerne. Ja, hvordan er det egentlig med det?

Før EEC ble dannet var veksten pr. år i de seks medlemslandene 2,4 % høyere enn i resten av Vest-Europa. Men etterpå (1958-69) har forskjellen vært minimal, 0,4 %. Spørsmålet om »vekst» er ellers tvilsomme saker. Vest-Tyskland har hatt en enorm økonomisk vekst de siste åra, men vest-tyske industriarbeidere har fått redusert disponibel reallohn i siste halvdel av 60-åra. Bøndene har heller ikke vært helt fornøyde: 27. februar 1971 demonstrerte 60 000 tyske bønder i Bonn med slagord som »EEC trekker bøndene ned i søla» og »Brandt, Schiller – bondemordere».

Nei, takk og pris, vi kan godt stå utenfor. Et meget stort antall fagøkonomer er dessuten enige med oss, f. eks. Odd Aukrust (forskningsjef for Statistisk Sentralbyrå), Ragnar Frisch (Nobelprisvinner i økonomi), Leif Johansen (professor), Eirik Brofoss (Norges Bank), Per Schreiner, Trond Hegna og Gunnar Bøe.

Alt tyder på at forhandlingene i Brussel om norsk EEC-medlemskap blir avsluttet rundt nyttår. Da blir papirene undertegnet, og de skal tre i kraft fra 1973 dersom Stortinget godkjenner avtalen. I mellomtida skal det avholdes en »rådgivende folkeavstemning», og det skal lages en »midlertidig ordning» for å »bedre vårt forhold til EEC og lette overgangen ved et eventuelt medlemskap». Dette siste er den såkalte forlovelsespakten. EEC og Bratteli har alt laget utkastet (22/9) som en del av forhandlingene i Brussel. Den ivrige storkapitalen i EEC-landene tripper av utalmodighet for å få fingrene i Norge raskest mulig, og en forlovelsespakt skal hindre norske sidesprang i siste liten.

## Forlovelsespakten

- Det er formelt en avtale med EEC der Norge binder seg til å rådspørre EEC i lovsaker og alle viktige saker for å få EECs godkjenning på at de ikke strider mot Romatraktaten.
- Det gjelder bl. a. arbeidsrettordningen, arbeidervernlovene,

landene.

- Det skal arrangeres et toppmøte av EEC-landene og søkerlandene i mars/april – lenge før det er endelig bestemt om Norge skal være med. »Det synes å være bred enighet i de aktuelle land om at et slikt toppmøte vil være nødvendig etter at utvidelsesforhandlingene er bragt i havn omkring årskiftet for å trekke opp veien videre mot en sterkere økonomisk og politisk integrasjon». (Aftenposten 16/10).
- Forlovelsespakten er en del av Davignonplanen. Målet med denne planen er: »At Europa skal tale med en stemme»  
»Å styrke solidariteten mellom EEC-landene»  
»Å forberede Europa til å påta seg det ansvar i verden som tilfaller det»  
Målet er med andre ord full innordning til EEC og solidaritet med EEC i utplyndringen av de fattige landene.
- Avtalen skal underskrives når forhandlingen er slutt, dvs. ved juletider.



framstøt står på programmet. I Arbeiderbladet har disse råtne tiltakene bare vært nevnt i en artikkel om Vinmonopolet og EEC!

EEC-tilhengerne er ivrige etter å skjule det som skjer. De snakker om »hvor fælt det blir å stå alene», om enhet og om »felleskap». De driver sitt spill i frykt for at folk skal forstå hva de driver med. Deres propaganda har som mål å få folk

til å tro at EEC er uunngåelig.

De veit meget godt at folket kan stoppe forlovelsespakten og deres EEC-planer. Derfor prøver de å holde planene skjult.

## GAMMELT KNEP PRØVES PÅ NY

Teknikken med »forlovelsespakter» er ikke ny. Tenker vi oss om kjenner vi den godt fra før. F. eks. i viktige sammenslut-

ninger/nedleggelse i industrien. Ved slike hove inngås det forlovelsespakter i all hemmelighet. Seinere får arbeidsfolk presentert situasjonen som noe »en dessverre ikke kan unngå». De får ikke anledning til å uttale seg før bedriften er helt bundet av avtaler, så »det er ingen vei utenom».

# Nei til forlovelsespakten

- Offisiell norsk representasjon i EEC-organer. Aftenposten 13/10: »Norge får 1 representant i kommisjonens domstol som skal avgjøre tvister mellom organisasjoner i fellesskapet».
- Det skal opprettes et eget sekretariat for å sikre at EEC-hindrende bestemmelser ikke blir innført.
- Forlovelsespakten angår ikke bare »små saker». Derfor skal en rekke viktige ting behandles på toppplanet, med ministre fra

Forlovelsespakten betyr EEC-innflytelse på viktige norske politiske beslutninger allerede fra nyttår. Det er et slag rettet mot norsk selvstendighet, og et skritt videre i retning av medlemskap.

Forlovelsespakten er en åpen innbydelse til nye EEC-forberedelser. Den gir disse tiltakene mot folket en »lovlig ramme».

Forlovelsespakten betyr at folkeavstemninga blir undergravd. VI MÅ IKKE »VENTE OG SE»

»Vente og se»-parolen til Bratteli/Aspengren er nå en oppfordring til ikke å gripe inn når viktige EEC-



## VIKTIG Å AVVISE DETTE!

Når regjeringa ved juletider legger fram sitt godt dekorerte »forhandlingsresultat» så prøver de bak all stasen å skrive under forlovelsespakten.

Derfor er det viktig at EEC-motstanderne slår til da. Vi må møte dette med en protest. Vi må møte den ennå kraftigere enn vi møtte statsbudsjettet i fjor, med politiske streiker og demonstrasjoner.

## SIKRE ARBEIDSPLASSE?

Den svære sammenslutningen i malingbransjen ble presentert som en sikring av disse arbeidsplassene for EEC-medlemskap. Nå ser vi resultatet. Allerede før firmaene har gått sammen får 35 % av selgerne sparken og funksjonærene trues åpent med det samme. Nyorganiseringa «på trygg grunn» i Halden betydde at hundrevis mistet jobben. EEC-fusjonene i treforedling har slett ikke trygget arbeidsplassene for alle de som er satt på gata.

Ropet om trygge arbeidsplasser i EEC skjuler at svære grupper settes på gata. Tryggheten gjelder ikke dem.

Løftene om «sikre levekår i jordbruket i EEC» skjuler at millioner av bønder skal tvinges vekk fra gårdene, de sikre levekårene gjelder ikke dem.

Fordelene med store konserner gjelder ikke for funksjonærene som blir satt på gata fordi det nå bare trengs en administrasjon.

# Norge skal ikke bli "felles marked" for EEC

Sammenslutningen av Follum og Union i treforedling, Norsk Sprængstoff og Grubernes Sprængstoff, de fire store i malingbransjen, Norcem-konsernets oppkjøp av av Leca-fabrikken... Dette er de rike og mektige eksportbedriftene som rustet seg til kampen om mer profit i EEC.

Men hva med de små og mellomstore bedriftene? Hva med den delen av industrien som produserer hovedsakelig for hjemmemarkedet og sysselsetter 75 % av arbeiderne i Norge? Disse bedriftene trues om konkurs og ruin dersom landet legges under monopoldriftene i EEC.

Tabeller viser at industriarbeidere i Frankrike og Vest-Tyskland hovedsakelig arbeider i storbedrifter, mens flertallet i Norge i små. Dette er bare en del av sannheten. Gigantkonsernene i EEC eier hundrevis av bedrifter hver. Småindustri var det noe av i Frankrike også, før landet kom med i EEC. Men etter 5 år forsvant f. eks. 20 % av bedriftene i den elektriske bransjen, 30 % av tekstilbedriftene og 82 % av kjøleskappfabrikkene.

HJEMMEMARKEDSINDUSTRIEN ER DEN VIKTIGSTE INDUSTRIEN FOR NORGE

Den sørger for mesteparten av produksjonen og sikrer

næringsgrunnlaget i de fleste bygdene utover landet. Men den er helt avhengig av tollbeskyttelse. I EEC faller denne livsviktige beskyttelsen bort. Intet kan hindre EEC-bedriftene i å oversvømme det norske markedet med varer fra overfylte lagre. I bakhanda har de et effektivt salgs- og reklameapparat, som kan presse de norske varene ut av markedet. Roma-traktaten gir utenlandske foretak full rett til å etablere seg i Norge eller kjøpe opp norsk industri. Et eksempel fra Sverige viser hva som da lett kan skje. Et sveitsisk konsern kjøpte opp den største svenske skofabrikken. Etter kort tid fikk alle arbeiderne sparken, og produksjonen ble flytta til et annet land. Det sveitsiske konsernet beholdt bare salgapparatet, som den svenske bedriften hadde bygd opp.

Den norske regjeringa går inn for EEC. Den norske regjeringa ønsker at småindustrien skal utradere og at tusenvis av arbeidere skal gå arbeidsløse eller tvangsflyttes til overfylte byer. Regjeringas markedsutvalg sier det sjøl i sin rapport nummer to: «... i de senere år har det funnet sted en ganske omfattende strukturrasjonalisering innen norsk industri. Hvis Norge kommer med i EEC, må vi gå ut fra at denne strukturrasjonaliseringen vil bli intensivert.» På samme tid er regjeringa og Industriforbundet så frekke

å påstå at vi skal inn i EEC for å trygge arbeidsplassene.

Raset av nedleggelse i Drammensvassdraget og konkursene i Halden er bare en forsmak. I EEC vil hele det norske samfunnet bli formet fra direksjonsrommene i de europeiske gigantbankene. Vi vil bli Europas utkantbygd.

Regjeringa og monopolkapitalen kan legge så mange planer de vil. De kan dra til Brussel alene. Vi vil ikke begynne å pendle, flytte til Hamburg eller leve med truselen om å miste arbeidet hengende over hodet.

FOLKENS, DET GJELDER ARBEIDSPLASSENE VÅRE!

DET ER PÅ HØY TID AT VI REISER OSS TIL KAMP OG VELTER PLANENE OM Å LEGGE LANDET UNDER FREMMED HERREDØMME!



## "NORSKE EEC-MOTSTANDERE ER TILBAKE-STÅENDE FJELLBØNDER"

Norsk og dansk EEC-opposisjon består av en gjeng langhårete Vietnamdemonstranter, supplert med noen forvirrede avholdsfolk som kjemper mot rødvin, kvinner som frykter dårligere mulighet for prevensjon, og tilbakestående fjellbønder.

Dette er den beskrivelsen bladet Scandinavian Times i sitt novembernummer tegner av anti-EEC-bevegelsen i Norge og Danmark. Bladet er et viktig informasjonsorgan om Skandinavia for ikke-skandinaver, bl. a. distribueres det gratis på SAS sine internasjonale ruter. Som typisk eksempel på EEC-motstanden nevner bladet et spørsmål til Danmarks radio fra en søt liten ting: Kan jeg fortsette å bruke mine hot pants dersom vi går inn i EEC? Jeg tenker på de jomfruelige nonner og Vatikanet og alt.

Rosinen i løgn-pølsen.

Forfatteren forteller så at en tilfeldig besøkende må få det inntrykk at EEC-motstanden er stor: «Vegger er overklint med anti-EEC-slagorda». Og så kommer rosinen i løgn-pølsen: «Inntrykket er særdeles misvisende. I begge land, som i Storbritannia, viser opinionsundersøkelser en stadig utvikling i den offentlige mening i favor av tilslutning til Europa.» Ikke

verst, når vi vet at Gallup i Danmark har vist økning i motstanden fra 10% til 28% på et år, mens antall tilhengere har gått ned fra 59% til 36%. Her i Norge kjenner vi situasjonen.

Dette er altså den «informasjon» utlandet får om norsk anti-EEC-bevegelse. Vi tror ikke at den offisielle informasjonen vi får om folkets holdning i EEC-landene er stort bedre. For eksempel nevner verken statens informasjonsbrosjyrer eller LO/DNA's håndbok om EEC det stadig økende antall streiker og demonstrasjoner i EEC-landene.

## FELLES SAK

Utgis av Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid i Trondheim. Utkommer hver onsdag. Ansvarlig redaktør: Gunnar Rutle. Redaksjonsadr.: Arbeiderkomiteen c/o Kulturutvalget, Studentersamfundet, 7000 Trondheim. Telefon 35 799, mandag — fredag kl. 18.00 — 21.00.

Sakset fra «EKKO» avisen til Elkem a/s.



Tungt argument

»Denna steinen her er Norsk,—den skal ikke inn i EEC.»

## Britisk LO mot EEC

Den britiske landsorganisasjonen (TUC) og Labour-partiet har på sine landsmøter i høst gått imot at Storbritannia skal gå inn i EEC. Ledelsen i de to organisasjonene begrunner motstanden hovedsaklig med de elendige forhandlingsresultatene, mens medlemsmassene ser ut til å bli mer og mer innbitte EEC-motstandere uansett om det er

Heath eller Wilson som forhandler.

Dette må være en lite oppmuntrende melding for hjemlige DNA- og LO-pamper som lenge har snakket over seg om det Europa som skulle oppstå når bare skandinaviske og britiske sosialdemokrater kom med i «Felleskapet».

LOs mann i Brussel, Kaare

Sandegren, prøver det han kan å bortforklare TUC-vedtaket, delvis ved å skjenne på britiske fagforeningsfolk fordi de «nedvurderer de dynamiske økonomiske virkninger av et EEC-medlemskap» (!!!) og delvis ved å hevde at vedtaket skyldes en «taktisk-politisk opposisjon mot den konservative regjeringen».

Heath-regimet akter å presse gjennom medlemskapet, trass i motstanden.

Om dette hadde Arbeiderbladet på lederplass 6. juli følgende å si: «Det kan bli avgjørende både for EEC-saken og Heaths skjebne om Labour tillater fri votering eller ikke...» «Det ville være tragisk om britisk EEC-debatt skulle kveles av partitaktikk.»

Etter Labours landsmøte skrev Arbeiderbladet igjen en leder 8. oktober, der det bl. a. het: ... Det er verdt å merke seg at Labour-ledelsen ikke har gått med på kravet om at partiet skal forplikte seg til å trekke Storbritannia ut av EEC når det igjen får regjeringssmak.

Når Storbritannia er kommet med i EEC, vil Labour Party være med på å forene europeisk politikk.»

Med andre ord: Arbeiderbladet ber britiske partifeller om å bryte både en massiv opinion og vedtak i egne organisasjoner og stemme sammen med de konservative i Underhuset.

Særlig klarere kan ikke avisa si hvilke interesser den egentlig ønsker å tjene.

## ARBEIDERKOMITEEN

Arbeiderkomiteen mot EEC og Dyrtid ble dannet på et møte i Oslo 29. september 1970, innkalt av klubben ved NORGAS og styret i Oslo Sporveisbetjeningsforening. Arbeiderkomiteen har bl. a. stilt disse kravene til styresmaktene:

- o avbryt forhandlingene i Brussel
- o stopp alle forsøk på kriminalisering av EEC-motstanden
- o stopp alle angrep på fagorganisasjonenes handlefrihet, på de demokratiske rettighetene og den nasjonale suvereniteten
- o grunnlaget for folkeavstemningen om EEC må ikke være forhandlingsresultatet, alternativer til fullt medlemskap e.l., men må være helt klart: JA eller NEI til fullt EEC-medlemskap
- o stans alle forsøk på å snikinnmelde Norge i EEC, særlig den planlagte «forlovelsespakten Norge-EEC»
- o slutt på alle tiltak som forbereder EEC på skoler og andre arbeidsplasser
- o støtte Arbeiderkomiteen økonomisk (postgiro 20 88 77).

vetter økte byrder over på folket, f. eks. slike ting som moms, økte renter, dyrtidsutvikling, oppheving av prisstoppen

På dette grunnlag oppfordrer Arbeiderkomiteen mot EEC og Dyrtid alle EEC-motstandere til

- o å bli medlem av Arbeiderkomiteen og arbeide der for å støtte disse kravene
- o å reise lokale krav mot EEC og alle EEC-forberedelser, spesielt lokale utslag av dyrtidsutviklingen
- o å slutte seg til de mer enn 160 lokale arbeidsplass- og bostedskomiteer tilsluttet Arbeiderkomiteen
- o å opprette nye aksjonsgrupper mot EEC på arbeidsplasser og i boliggrupper
- o å arrangere prøveavstemninger om EEC på skoler og andre arbeidsplasser
- o å støtte Arbeiderkomiteen økonomisk (postgiro 20 88 77).

EEC-motstandere: Tiden er knapp! Styrk kampen mot EEC og alle EEC-forberedende tiltak — bli med i Arbeiderkomiteen mot EEC og Dyrtid nå!

Jeg ønsker å bli medlem av Arbeiderkomiteen mot EEC og Dyrtid og har sendt til postgiro 20 88 77, kr. 10,— (skoleungdom og pensjonister, kr. 5,—)

NAV N:.....

ADRESSE:.....

POSTSTED:.....

## SELVIG: INGEN LØNNSØKNINGER TIL VÅREN!

Arbeidsgiverne er i sannhet ganske frekke. Etter den hardeste dyrtidsperiode i Norge etter krigen, etter en serie med bedriftsnedleggelse for å øke profitten før EEC — så kommer de jammen og hevder at det ikke er rom for noen lønnsstil-

legg til våren. Deres forslag er dermed at tariffene skal stå stille — mens prisene har steget med nærmere 15 % siden forrige oppgjør. Sjelden ser en klarere at dyrtid og EEC-forberedelse henger sammen.

### ANTI-EEC-MATERIALE

som kan bestilles fra Arbeiderkomiteen mot EEC og Dyrtid. Bestilt materiale sendes umiddelbart pr. postoppkrav. Aksjonskomiteer/grupper mot EEC, som er tilsluttet Arbeiderkomiteen, kan be- regne seg noe rabatt.

Arbeiderkomiteens avis «Kamp mot EEC og dyrtid» nr. 3 aug./sept.71 0,50 nr. 4 nov.71 0,50  
Avisa «EEC-motstanderen» nr. 3 okt.71 0,50 nr. 4 nov./des.71 0,50

»Felles kamp» — ukeavisa for Oslo/Akershus 0,10  
»Hva vil EEC bety for trafikkt og transport?» 1,00  
»Norge og EECs fire kapitalistiske friheter» 0,50

Arbeiderkomiteens hefte om EEC og skolen kommer i løpet av november og vil koste 50 øre.

Stensilflak: Arbeiderkomiteens aksjonsgrunnlag Studioopplegg til heftet «EEC og dyrtid».

### Løpesedler:

»EEC truer arbeidsplassene» — opplag 500 000, beregnet på massespredning på alle landets bedrifter, til alle lønnsarbeidere i hele landet.  
»Til kamp mot boligdyrtid» — arkitektgruppa KANALs løpeseddel om boligdyrtid i EEC-sammenheng (2 øre pr. stk.)  
Diverse andre ting: Plakaten fra anti-EEC-uka 13.-19.sept. 0,50 LP-plata «Slutt opp, kamerat» — med mange ypperlige anti-EEC-viser kr. 36,00

# Konferanser mot EEC: NY GIV I KAMPEN

Over 2100 EEC-motstandere deltok på Arbeiderkomiteen mot EEC og Dyrtids konferanser i Oslo 17/10. Møtene var et viktig skritt for å trekke tusener av EEC-motstandere direkte inn i planlegginga av kampen framover. Ut fra slike massekonferanser åpner det seg nye svære muligheter for å vinne fram i kampen mot EEC. De betyr en styrking av demokratiet blant EEC-motstanderne, og betyr at alle krefter kan mobiliseres aktivt.

Konferansene slo fast som et viktig prinsipp at alle EEC-motstandere må arbeide målbevisst på sin egen arbeidsplass for å utvikle breiere og sterkere EEC-motstand. Bare hvis vi legger hovedtyngden på det kan vi sikre nye tusener i EEC-motstandernes rekker. Deltakerne slo fast at EEC truet alle arbeidsplasser, og pekte på at det er avgjørende å få dette fram over hele landet. Det er seinere holdt tilsvarende konferanser for skoleelever i Tromsø, Svolvær og Mo i Rana. Videre framover vil Arbeiderkomiteen ta initiativ til konferanser på en rekke steder over hele landet.

## BARE EN AKTIV EEC-MOTSTAND KAN GI SEIER!

De fire konferansene i Oslo var konsentrert om en faglig konferanse (400 deltakere), en seksjon for helse- og sosialarbeidere (250), skoler (750) og studenter (700). Arbeiderkomiteen la her fram et handlingsprogram for EEC-motstanden i tida framover, og det ble diskutert i over 125 grupper som deltakerne var delt opp i. Konferansene samlet seg om dette handlingsprogrammet som en mu-

lighet til å få mobilisert EEC-motstanden og slå Brussel-aktivistene på retrett. Det kom fram en serie med eksempler og ideer til å øke EEC-motstanden på

framover. Tusener av EEC-motstandere sprer nå diskusjonen fra konferansene videre på alle steder på Østlandet, og setter i verk tiltak på arbeidsplassene sine.

## LANDSUTVALGET I ARBEIDERKOMITEEN

Uka etter konferansen i Oslo hadde Arbeiderkomiteen sitt første

landsutvalgsmøte. Det var med representanter fra arbeiderkomiteer over hele landet. Landsutvalget trakk sammen de erfaringer fra arbeidet i de over 150 komiteene, fra anti-EEC-uka i september, og fra de svære konferansene. Det fattet vedtak med sikte på å sikre at 4-punktsprogrammet ut i livet. De satte sving på arbeidet med å få medlemsvalgte fylkesstyrer for ar-

beiderkomiteene der det ikke er det ennå. De besluttet å innkalle til et bredt sammensatt landsmøte for arbeiderkomiteene for jul.

**AKTIVISER EEC-MOTSTANDEN  
PÅ DIN EGEN ARBEIDSPASS!  
SETT DE FIRE PUNKTENE  
RASKT UT I LIVET!**



FRA UNIVERSITETSKONFERANSEN MOT EEC, DER MER ENN 700 DELTOK.

# Nei til lønnsoppgjør i EEC-regi

## EEC-forhandlingene:

### Skuebrød for folket, kynisk spill av Bratteli.

Forhandlingene med EEC i Brussel blir stadig slått stort opp av EEC-tilhengernes aviser. De prøver å skape det inntrykk at det er forhandlingene som avklarer hva EEC vil være for det norske folket, og at det går stadig bedre for oss.

EECs ministre står i kø for å se på våre »spesielle problemer», og forhandlingene utsettes. Nye tiltak skal løse alt, sies det.

## FORHANDLINGENE ER SKALKE-SKJUL

I Brussel forhandles det ikke om EECs grunnlag. Romatraktaten er tvert imot det aksepterte grunnlaget for våre forhandlinger. Vi vet alt på forhånd at alle grunnprinsipper for EEC skal gjelde også for oss. Det blir åpent arbeidsmarked for alle fra EEC-land i Norge, det blir fri etableringsrett for tyske banker, det blir

vårt marked og folk. Regjeringa vil ha ut mest mulig skillemynt for å kunne dempe folkets motstand og framstille EEC best mulig i første omgang. Vi veit alt nå at EEC vil bety en rasering av jordbruk og fiske. Bøndene vil miste sin tollbeskyttelse og i beste fall få leve på forsorgen. Fiskerne vil uansett oppleve svære nye monopolbedrifter for foredling på land. Det blir noen ganske andre

for å hindre dette, en evig kamp for eksistensen.

## RASERING

I EEC-landene skal halvparten av bøndene vekk fra gården. Mindre enn 5% av norske gårdsbruk oppfyller de krav til størrelse EEC finner rimelig. EEC vil derfor føre en politikk for rasering av jordbruket.

Alt nå er det nesten slutt på flere fiskeslag langs kysten p.g.a. rovfiske. Sild og makrell er nesten vekk. I tida framover vil 12 miles fiskerigrense hjelpe lite når trålerne utrydder fisken før den kommer inn. Derfor har Island, utenfor EEC, satt grensen til 50 mil. I EEC kan vi ikke føre en slik politikk. Eksistensgrunnlaget for fiskerne vil bli blåst vekk.

## KYNISK SPILL

Med smilende fjes holder våre EEC-forhandlere dette for seg selv. De holder mest mulig hemmelig. De håper på å gi folk inntrykk av at forhandlingene virkelig har sikret folkets interesser. De vil la avslutningen virke som et »gjennombrudd». Finner de ikke løsninger de tør vise fram i Norge, kan de foreslå å

Den største truselen fra EEC mot fagbevegelsen i Norge er samordna oppgjør i Brussel-regi. I Norge fungerer de samordna oppgjørene slik: Det statlige ekspertorganet Aukrustutvalget foreslår ei ramme for lønnsøkninga, som ikke truer profitten i den dårligst stilte industrien. Tarifforhandlingene blir sentralisert i LO-toppen, lengst mulig vekk fra arbeiderne og deres problemer. De særegne forholdene i de enkelte bransjene blir oversett. Mekling, lønnsnemnd og kopling av avstemningene setter krona på verket. Med fredsplikten i handa truer arbeidsgiverne lønnsstakerne til å slå seg til tåls med sine uoppfylte krav i ennå to år til neste samordna oppgjør.

Det er ikke vanskelig å forestille seg hva det vil bety for arbeiderklassen i Europa om dette jerngrepet blir gjennomført i EEC-regi. Tilbakeskrittet vil bli enormt for norske lønnsstakere, hvis de blir innordna i et slikt system. Det kan være langt nok fra fabrikkgolvet og opp til LO-toppen, men det er mye lengre til Brussel. DNA-ledelsen og LO-toppen sprer illusjoner om at dette ikke vil skje, for å lure oss inn i EEC. Det er en av grunnene til at mange arbeidere ikke er klar over hva som venter dem.

er er også viktige skritt på veien.

285 000 ansatte i 150 fabrikker eid av Phillips-konsernet har fått en internasjonal, kollektiv lønnsavtale. Avtalen dekker lønn, arbeidstid og arbeidsforhold. Hva slike avtaler vil bety for norske arbeidere forstår en når en vet at arbeidstida i EEC er lengre enn i Norge og lønningene gjennomsnittlig 15% lavere: Levestandarden vil bli holdt nede.

Liknende avtaler er kommet langt på vei i Bryggeribransjen, i FIAT/Citroen osv.

La oss se hva som er tendensen i EEC. Jordbruket er allerede felles. Prisene på jordbruksproduktene, som utgjør inntekten til bøndene, bestemmes i dag i Brussel. De som jobber i landbruket får svi for det. I vår reiste bøndene seg til kamp. 100 000 demonstrerte i Brussel for skikkelige priser. De ble møtt av politiet, som drepte en av dem. Mange ble såra. Politivold er det midlet som EEC i dag bruker for å tvinge samordna oppgjør på bøndene. (Det er kanskje dette som kalles særordninger.)

Men også i industrien er utviklinga i gang. EEC-kommisjonens stilling er klar. Den har tatt mål av seg til å styre konjunkturpolitikken fra Brussel. Werner-planen forklarer hvordan dette skal skje skritt for skritt. Ett av målene er en felles-europeisk inntektspolitikk. Samordna oppgjør kontrollert fra Brussel vil bli det viktigste midlet for å oppnå dette. Men felles-europeiske tariffavtaler innen enkelte bransjer eller storkonsern-

Pampene i en del europeiske landsorganisasjoner har ingen skrupler med å være med i dette spillet. I 1969 stiftet de CESL som en fellesorganisasjon av de sosialdemokratiske fagforeningene i EEC i Haag. De har uttalt seg prinsipielt for felleseuropeiske tariffavtaler. LO i Norge er også med. Da den europeiske metallarbeiderføderasjonen ble stiftet i Brussel i månedskiftet juni/juli, var formannen i jern og met., Leif Skaug, tilstede som observatør. Han »sluttet i presseuttalelser helhjertet opp om dette samarbeidsframstøtet» (Aftenposten 5/7). Aftenposten er for øvrig også ivrig tilhenger av »internasjonal arbeidskamp», og da må vi være på vakt. Akkurat som regjeringa vil ha en »forlovelsespakt» med EEC før Stortinget har vedtatt tilslutning, er det en del LO-ledere som vil starte samarbeidet med EEC-konsernene ennå før vi er medlem. Den norske arbeiderklassen må vise sin styrke og sette en stopper for disse planene.

VEL - SAMHOLD GIR  
STYRKE, SOM VI  
PLEIER Å SI...



## Nei til forhandlinger

utsette hele problemet til vi vel er inne. Da har EEC bukten og begge endene. Bratteli forhandler bare om smulene i Brussel. Men selv hans eget forhandlingsopplegg, selv prinsippene i EEC-tilhengernes forslag for jordbruk, hagebruk og fiske er nå blitt avvist i Brussel. Det forhandlingsgrunnlag Stortinget - mot folkeviljen - har vedtatt er slått i filler av EEC. Det er ikke lenger noe grunnlag for forhandlinger, ikke engang for Bratteli.

Derfor må det nå bli slutt på dette skuespillet. Vi krever alle kortene fra forhandlingene på bordet!

VI KREVER AT FORHANDLINGENE SKAL AVBRYTES STRAKS!

fri rett til å kjøpe opp norske bedrifter for svære EEC-konsern.

Det betyr at regjeringa på forhånd har godtatt alt som EEC fører med seg av verre kår for folket.

## PRISEN PÅ NORGE

Nå gjelder bare forhandlingene hva EEC skal betale for å få de norske oljekildene, de norske naturressursene,

forhandlingspartnere når en småfisker skal levere. Erfaringene viser at dette må bety stortråler.

## SÆRORDNINGER

Bratteli lokker bønder og fiskere med særordninger. Slike ordninger vil bety at EEC og regjeringa kan skru opp og igjen støtteordningene etter hva som er politisk mulig. For oss vil det bli evig kamp

**KAMP MOT  
EEC OG DYRTID**

utgis av  
Arbeiderkomiteen mot  
EEC og Dyrtid,

Postboks 3829,  
Ullevål, Oslo 8.  
Tlf. 46 19 80.

Trykt i offset hos  
A/S Duplotrykk,